

vedet ikke kan lade sig gøre. *Det* kan jeg bekræfte.

Kl. 17:38

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den konservative ordfører, hr. Mike Legarth.

Kl. 17:38

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

De Konservative støtter naturligvis forslaget.

Det gør vi bl.a., fordi vi med den nye kommunale struktur har fået meget store kommuner, som nu via forhandlingerne råder over næsten halvdelen af statsbudgettet, og fordi skiftende regeringer, skiftende statsministre, skiftende finansministre har opfordret, appelleret til KL, altså kommunerne, med henblik på at få etableret en eller anden form for system, der gør, at kommunerne ikke overskrider de aftaler, der bliver indgået.

Det er desværre ikke sket, og derfor er vi nu nødt til at medvirke til, at der bliver mere styr på den del af det, og første led er altså balancetilskuddet på 1 mia. kr., som svarer til en – heldigvis – beskeden sum, ca. ½ pct. af kommunernes budget.

I den forbindelse, altså at det været nødvendigt med de her tiltag af hensyn til – og det er vigtigt at slå fast – nationaløkonomien, vil jeg sige, at det jo er, fordi, som også andre ordførere har været inde på, at nationaløkonomien er ved at løbe løbsk for os, altså er ved at komme på kogepunktet, og det ville jo betyde rentestigninger, inflation, manglende konkurrenceevne for erhvervslivet, og så er den negative spiral i gang, og så vil det koste vores samfund.

Vi finder i regeringen og flertalspartierne bag det her lovforslag, at det er vigtigt, at vi holder Danmark på sporet, og derfor er det nødvendigt at indføre de her tiltag. Det er jo ikke for at være i konflikt med kommunerne.

Jeg vil gerne slå fast, at vi i Det Konservative Folkeparti går meget ind for det kommunale selvstyre – vi vil ikke bare styrke det, vi vil gerne udbygge det – men vi mener også, at fundamentet er, at økonomiaftalerne bliver overholdt; det er simpelt hen en forudsætning for, at det kan lade sig gøre.

Vi er også helt sikre på, at hvis kommunerne sætter sig ned sammen med KL og får oprettet et eller andet system til at følge udviklingen løbende og så på den måde kan reagere på eventuelle overskridelser, ja, så vil man også fjerne den usikkerhed, der er i forbindelse med, om det her

balancebeløb rent faktisk vil kunne blive udbetalt.

Det var egentlig kommentarerne til det her lovforslag fra konservative side, og vi støtter altså lovforslaget.

Kl. 17:40

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Og vi har en kort bemærkning fra hr. Johs. Poulsen.

Kl. 17:40

Johs. Poulsen (RV):

Hr. Mike Legarth sagde, at det først og fremmest for De Konservative gjaldt hensynet til nationaløkonomien – sådan blev ordene brugt direkte. Det var baggrunden for, at man fandt det nødvendigt at give tilslutning til det her lovforslag. Han gav altså en økonomisk begrundelse.

Jeg vil godt spørge hr. Mike Legarth, om der er forskel på, at kommunerne overskrider serviceudgifterne med 900 mio. kr., og at de så er i anvendelse, og at man i finanslovforhandlingerne brugte cirka det samme beløb, 900 mio. kr., på at forhøje ældrechecken og børnechecken. Er den nationaløkonomiske virkning af de to ting ikke fuldstændig ens?

Kl. 17:41

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 17:41

Mike Legarth (KF):

Pengene kan kun bruges en gang. Vi har budgetteret og disponeret statsbudgettet, og vi vil gerne give kommunerne så gode vilkår som muligt til at levere så gode ydelser som muligt. Det er formentlig alles hensigt her i Folketinget. Derfor er det også nødvendigt at give nogle incitamenter, så vi er sikre på, at det præcis bliver det beløb. For der er jo ikke nogen penge at tage af. Godt nok lever vi i en teknologisk tidsalder, men ikke engang på Christiansborg er man i stand til at plante pengetræer. Så der er ikke nogen steder at tage de her penge fra.

Kl. 17:42

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Johs. Poulsen.

Kl. 17:42

Johs. Poulsen (RV):

Nej, præcis, og det er lige nøjagtig pointen. Hvorfor er det værre, at kommunerne bruger 900 mio. kr. til forskellige typer af serviceudgifter til ældreområdet, børn, daginstitutioner og lignende, end når man i de centrale finanslovforhandlinger mellem V, K, O og Y beslutter sig for at bruge et tilsvarende beløb til forhøjede æl-